

Edita: HERMES COMUNICACIONS S.A.
President: JOAN BOSCH I ROURA.
Vicepresident: JOAN VALL I CLARA.
Consell d'Administració: ISABEL BOSCH I PI, JORDI BOSCH I ROURA, DAVID MARCA I CAÑELLAS, JOAN RIBAS I FEIXAS I ESTEVE VILANOVA I VILA.
Comissió Permanent del Consell Editorial: NARCÍS-JORDI ARAGÓ (President), JOAN BOSCH (Vicepresident 1r), JOAN VILLARROYA (Vicepresident 2n), JOAN BALLESTER, JORDI BOSCH, ISABEL BOSCH, PEP COLLELLEDMONT, ROSA FONT, JAUME OLIVERAS, JOAN RIBAS, LLORENÇ SOLDEVILA I ESTEVE VILANOVA.
Defensor del Lector: PEP COLLELLEDMONT I OLIVA (defensor@elpunt.cat).

Director General: PERE CARRERAS.
Subdirector General de continguts: JORDI GRAU.
Directors Comercials: SANTI AMORES, EVA NEGRE.
Administració: CARMÉ BOSCH. **Compres:** LLUÍS CAMA. **Distribució:** CONCEPCIÓ CASALS. **Màrqueting:** TONI COROMINAS. **Recursos Humans:** MIQUEL FUENTES. **Finances:** MANEL GÓMEZ. **Serveis al Lector:** CARLES GRI. **Sistemes d'informació:** JOSEP MADRENAS.
Relacions Institucionals: XAVIER PAJARES. **Comunicació:** ALBERT PARÍS. **Difusió:** EDUARD VILLACÉ.

Director: MIQUEL RIERA I PLANAS.
Subdirector: XEVI SALA.
Redactors en Cap: NARCÍS GENÍS, TURA SOLER (Societat).
Comarques Gironines: Països Catalans i Economia: ANNA PUIG; Cultura i Espectacles: XAVIER CASTILLÓN; Apunts: MONTSE MARTÍNEZ, PERE GORGOLL.
Informació General: Política: ANNA SERRANO; Europa-Món: PILAR ESTEBAN; Economia: JOAN ARMENGOL; Opinió: TONI BROSA; Societat: CARLES SABATÉ; Cultura i Espectacles: JAUME VIDAL; Suplement Cultura: DAVID CASTILLO; Comunicació: GEMMA BUSQUETS; Disseny: JORDI MOLINS; Fotografia: ANDREU PUIG; Documentació: CARMÉ TORNS; Tancament: ANTONI DALMAU; Llengua: QUIM PUIGVERT.

UNA BIBLIOTECA ÉS UN EQUIPAMENT QUE ENS EL PODEM FER A MIDA

Jordi Cabré

Escriptor

Biblioregal

Com escrivia fa pocs dies en aquest diari l'Emili Teixidor, tenir una bona biblioteca a mà és un regal que potser no apreciem prou. I ara ha estat època de regals: i té sentit regalar quelcom de gratuït, no només perquè l'accés gratuït al carnet de biblioteques de Catalunya ens ha costat (i ens costa) esforços i diners a tots: sinó també perquè, més que posar-hi un preu, val la pena posar-ho en valor. De vegades un bon regal és obrir els ulls a una realitat enriquidora però potser desconeguda. Com qui regala, posem per cas, el bagul dels secrets del besavi o l'impeccable recital d'un poema après a l'escola. Sota casa hi ha, per exemple, la Biblioteca Sagrada Família, integrada dins del centre cultural i erigida just damunt del mercat: ascensors de càrrega de fruita i peix, remor alegre sota els peus. La vida del barri conviu amb una extensíssima oferta de contingut literari i de serveis. Aviat podrem dir que no hi ha cap població major de 5.000 habitants sense el seu servei bibliotecari, una fita important en l'evolució del mapa bibliotecari iniciat per Prat de la Riba (amb precursors com Víctor Balaguer). Avui, una biblioteca és un equipament proper i que cadascú es pot fer a mida. Des dels senyors (quasi sempre senyors) que es concentren en la secció de diaris i revistes d'actualitat, fins als joveníssims devo-

radors de còmics manga o de Tintins en àrab, passant pels estudiants en cerca del silenci (i de l'espai) necessari per aprovar l'examen o els infants que posen color als dibuixos tot demostrant, un cop més, que això de no passar de la ratlla és una convenció molt poc postmoderna.

LES DADES FREDES DIUEN QUE 372 biblioteques municipals, que tres (de moment) de provincials, que més de 335 d'especialitzades (privades o públiques), que 156 d'universitàries, 11 bibliobusos i una joia de la corona, la Biblioteca de Catalunya, com a gran referent en termes de patrimoni bibliogrà-

Durant els anys de bonança s'han fet equipaments de dimensió exagerada i de contingut discutible, però una biblioteca és un contingut en si mateixa

fic, digitalització i catalogació: i la tasca encara continua. Això significa que l'"estat del benestar cultural" que apuntava Teixidor existeix, i que no és petit. L'aposta que hi ha fet el país ha estat decidida. Durant els anys de bonança s'han fet equipaments de dimensió exagerada i de contingut discutible, però una biblioteca és un contingut en si mateixa. Posar en valor això, en aquests anys de crisi, significa millorar encara més la qualitat del seu servei. I si la crisi ha de reduir el ritme de construcció, o fer actualitzar els criteris del mapa bibliotecari, també ha de donar un nou impuls a altres polítiques per garantir un servei coordinat, coherent, eficaç, dinàmic i modern. Evidentment que caldrà abordar la introducció de les noves tecnologies en el consum literari, però sobretot caldrà desenvolupar al màxim allò de què ja disposem: la cohesió del sistema, que s'ha d'enfortir més; un cos de bibliotecaris ben format i imaginatiu; uns espais de qualitat aprofitables per a molts més diversos usos; uns llibres i col·leccions que han de sortir molt més dels prestatges del que ja ho fan; i uns usuaris que arran de la gran complexitat informativa del món en què vivim, arran de la invasió de dades i de les il·limitades possibilitats comunicatives, segurament se senten més necessitats que mai d'una orientació. D'una prescripció. D'una guia.

LA BIBLIOTECA COM A PRINCIPAL porta d'entrada a la cultura, a la informació i a la comunitat. Ens hem fet un bon regal col·lectiu aquests anys: i, amb Nadal o sense, embolicar un carnet no és pas tan difícil.

EDITORIAL

Setge a la violència de gènere

Malauradament cada any, coincidint amb les festes nadalenes, trobem en primera pàgina un mort per violència de gènere, i aquest any no ha estat una excepció. En sis dies, han mort a Catalunya tres dones a mans de les seves parelles. Un flagell social que sembla no tenir aturador tot i els esforços que s'hi destinen des de les administracions. L'any passat deu dones van ser assassinades i les denúncies per maltractaments en l'àmbit de la llar van superar les 13.000. Sortosament, el nombre de víctimes mortals baixa i el de denúncies puja. Una mostra que aquesta problemàtica està aflorant, però no tant com es voldria. Hi ha, encara, molta violència oculta.

En vista d'això s'han d'esmerçar tots els esforços que calguin per reduir l'impacte d'aquesta problemàtica i en dues direccions: d'una banda, per prevenir conductes violentes –sobretot entre els joves– i de l'altra, per protegir efectivament les víctimes. La coordinació entre les diferents policies, entre els estaments policials i els judicials, i també amb els serveis socials és prioritària, com també ho és que els ciutadans no girin l'esquena davant actituds que a la llarga poden abonar la violència en l'àmbit de la llar. Mai s'haurà fet prou mentre hi hagi morts.

Ara fa dos mesos, el govern va presentar un nou pla contra la violència domèstica, que també para atenció a altres col·lectius més febles com els infants i la gent gran. El seu objectiu principal és la prevenció. La lluita contra aquestes conductes no té resultats a curt termini, és un procés de sedimentació que va guanyant terreny dia a dia i que demana la implicació de tots per tractar d'eradicar-les.

LA PUNXA D'EN JAP

Joan Antoni Poch

GRANS REBAIXES

SAP